

13.7.54, יום ג', יב' תמוז

אהרי הצהריים הגיעו הנה דייגן, לוז ונמיר. לא סכסוך עין חרוד הביא.
באו לדרוש שובי. היוזם - דייגן, אבל החיעצו גם עם הרבה חברים אחרים. טען
נמירי בצבור אין הרגשת בטחון. לא יודעים מה מצב הבטחון, מעמדנו בעולם;
מאוכזבים מהמסטר הפנימי. אין סמכות. אמנם חששונו בשעת פרישתו נחברו -
אבל עכיו הם עומדים להחמיר. כיצד ילכו לבחירות? בפנים אין נחת. יוצאי
לנדס-מנטשים שונים כבר מחחילים לריב על מקומות. לפי דברי ישעיהו עובר
גל של כסינופוביה ברכוז ההיפנים בראש העין. זה עלול להתפשט.
דייגן ולוז הוסיפו כהנה וכהנה.

אסרתי להם שהמצב החיצוני אינו מדאיג אותי כל כך, אם כי ההתפתחויות
באמריקא י: בהן כדי להדאיג. הכל תלוי במצב הפנימי. גם איני חושש לגבאי
הלנדס מנטשים. הפתרון אינו סידור יחסים - אלא רוח חדשה בעם. הידוש צריך
לבוא מהנוער. אני שופע דעות סוגות על הלך רוח בנוער. מסופקני אם מי שהוא
יודע כל האמת, ואם יש להכליל, אבל ידעתי שיש נוער טוב. דפוסי הפעולה הקודמים
אינם הולמים הצרכים החדשים. יש התאכנות בכל המסגרות. דרושה גישה חדשה;
לא מפלגתית ולא צורחית - אלא מפעלים מסוחפים ללא מחיצה בין מפלגות וללא
מחיצה בין צורות החישוב וללא מחיצה עדתית. הממשלה לא הביא רוח חדשה.
בכות הכדינה בלבד לא נעשה. דרושה התנדבות מניסית. יחכן שכל נסיונותי יכשלו -
הדבר עמיד להצליח. לא "אסוב" - "סבחי" לשדה-בוקר - וכאן אסאר.

- אלהנן הביא אחסול אהו 4 חברים¹ מדבניה ב', מאתיקים - אלה באו להשחקע

מה. צבי כסה ואשחו - טרם החליטו, וכנראה ילכו לעין גדי.

הוזמנהי ע"י מחלקת החלמודים שבאה לעבוד כאן כמה ימים לשיחה.

הסכמהי על מנה שהתקיים רק שיחה בצורה של שאלות ותשובות.

14.7.54, יום ד'

בבוקר נזדמנו כאן חיירים מטנזיר. בעיר בינלאומית זו שקט. הטיור

הוא במרוקו הצרפחית. אם יוחמר המצב יבואו היהודים חנה.

הערב התקיימה שיחה עם חבורת תלמידי הגינססיה שבאו חנה לשבועות אחדים.

כשהוזמנהי החניתי רקלעיתה - לשאלות ותשובות. העם חייתי אני השואל והם

העונים. שאלתי אם הנוער יענה כשיחבכו ממנו להחגיגים לפעל החישובתי-בטחוני.

היו חסוכות שונות - פסימיסטיות ואופטימיסטיות. כולם האשימו פוריהם שאינם

מחנכים אותם כלל למשימות כאלה. אמילו טיולים בארץ לא מסדרים, ורבו עם חסנהל

על טיול של שלושה ימים שנמן להם הרבה. אינם מכירים הארץ, צרכיה ותפקידי

המדינה.